

Dinsdag 1 oktober 2013.

Placide zal vandaag over hele campus alle 'boites' in open lucht controleren. Hij heeft dat vorig jaar ook gedaan en weet dus perfect alle 'boites' staan of liggen. Waar nodig zal hij opnieuw wat silicone aanbrengen om ze waterdicht te maken.

Tijdens zijn rondgang stelt hij vast dat een deel van de losse draden die het parochiehuis van elektriciteit voorzien in de grond gestopt werden. Hij graaft ze uit en stelt vast dat één van de draden doorgebrand is. Oorzaak: bliksem of een kortsluiting?. Op meerdere plaatsen is de isolatie van de beide draden verwijderd. Die draden moeten hoe dan ook bovengronds blijven. Ze ondergronds laten is problemen zoeken. Niet alleen ontstaat er dan elektriciteitsverlies via het contact met de grond, er is ook potentieel gevaar op kortsluiting én als er blikseminslag in de omgeving is, kan een belangrijk deel van deze lijn totaal vernietigd worden.

Omdat we voor de lijn niets voorzien, noch de financiële middelen hebben om daar iets aan te doen, lost Placide dit zo goed en zo kwaad als mogelijk op gebruik makend van een verbeterde versie van het zo geroemde en verachte 'article quinze'.

In het parochiehuis is er een kortsluiting. Ten gevolge van een blikseminslag beweert men maar het parochiehuis is voor mij ondertussen 'berucht' voor zijn kortsluitingen. De isolatie van de bedradingen boven de plafonds daar is zodanig verstorven dat ze verbrokkelt alleen al door ernaar te kijken.

Op de 'boite' van de zusters na, brengt Placide alle 'boites' in orde. Die van de zusters en die op de hoek van de materniteit zullen we met een speciaal hars beveiligen zodat waterinfiltratie de verbindingen niet meer kan treffen.

Dat er in de materniteit geen elektriciteit meer is, ligt aan de ratten. Die vinden het blijkbaar zeer aantrekkelijk om aan de isolatie van de voedingskabel te knabbelen tot ze de koperdraad bereikt hebben om zichzelf dan in al hun knabbelenthousiasme te elektrocuteren: snuggere beesten die ratten. Ze slagen er zelfs in om als er geen stroom op de kabel zit die volledig door te knabbelen met als gevolg dat er geen elektriciteit meer is in de materniteit. Eén van die ratten zat dood geëlektrocuteerd vast tussen de valse plafond en de muur met de kop boven en het gat en de staart onder de plafond: een tamelijk unieke plaats om aan haar eind te komen.

King was maar al te gelukkig dat er timmerlui op de campus aan het werk waren (dak post-op) zodat hij niet zelf een deel van de valse plafond moest open maken, massa's rattenstronten trotseren én die dooie rat verwijderen. Als één van de timmerlieden een paneel van het valse plafond en de rat verwijderd had, klom King op onze ladder naar boven en zag een op meerdere plaatsen kapot geknabbelde kabel, duizenden rattenstronten én een open 'boite'. Een sterke ammoniakgeur kwam hem toegewaaid. "Die kabel en 'boite' moeten we vervangen," zei King, "we zullen deze keer een versterkte kabel (kabel met ijzeren omhulsel en dubbele isolatie) nemen, daar geraken die vuile beesten zeker niet door." "Ik denk dat we in 'onzen bureau' nog een stuk liggen hebben dat juist lang genoeg is," voegde hij daaraan toe.

Zo gezegd, zo gedaan. We vroegen aan de timmerman om erin te voorzien dat het paneel van het plafond zo kon geplaatst worden dat het op een zeer eenvoudige en voor iedereen begrijpbare manier kon verwijderd én terugge-

plaatst worden zonder te moeten breken, nage-
len of vijzen. Je weet namelijk maar nooit dat één
of andere rat er toch in slaagt om dwars door de
ijzeren bewapening van de kabel te bijten. Indien
zo? Wel, je kan bezig blijven hé.

Tijdens die werken stellen we vast dat de
generator af en toe een afwijkend geluid maakt
alsof hij plots enkele toeren trager draait. We
denken dat sterk vervuilde filters hiervan de
oorzaak kunnen zijn. Sedert zijn ingebruikname
in 2007 heeft die generator nog geen enkel
degelijk onderhoud gehad, vrezen we. Alleen de
olie werd af en toe eens vervangen, verder niets.

We beginnen na de middag aan het onder-
houd: olie verversen en filters nazien. De olie
vervangen is geen probleem en de drijfriem
hebben we gisteren vervangen. Maar wat met de
filters? Ook al is de generator niet zo oud, toch
zijn de filters van een ouderwets model: filter in
een los te schroeven filterhuis. De hedendaagse
filters zijn gesloten capsules die bij het onder-
houd vervangen worden; bij de ouderwetse fil-
ters wordt de filter uit het filterhuis gehaald en
vervangen. Bon, hoe dan ook, we hebben geen
vervangfilters en zullen dus de meer dan
extreem vervuilde olie- en dieselfilter en een
kleine 'filtre de compensation' proberen te reini-
gen. De luchtfilter zal mits was blazen en schud-
den gereinigd moeten worden.

En dan komt de kat op de koord.

King verdwijnt en komt af met twee filters:
een olie- en een dieselfilter. Waar heeft hij die
gehaald? "Ze komen uit de valies die men mij in
Kinshasa meegegeven heeft," zegt King. Haha!
De fameuze valies die mij in Kinshasa miserie
bezorgd én geld gekost heeft. Pierre heeft die
laten aankopen en King wist, zozegzegd, niet wat
in die valies zat.

Raar! Maar waar?

De filters passen niet, alleen de oliefilter heeft
ongeveer dezelfde afmetingen. Wat nu?

"Als ik die capsule van de oliefilter eens zeer
voorzichtig openzaag," stelt Placide, "wie weet
past de filter uit die capsule wel in het filter-
huis." Dat leek mij en King het proberen waard.
Placide zal dat morgen doen want nu is het te
laat: straks valt de nacht.

We zullen de vervuilde twee andere filters
proberen te reinigen. We sturen iemand om vijf
liter benzine en krijgen er twee. OK, we zullen
die klus maar klaren met de middelen die we
hebben. Wat een prutswerk, dat reinigen.
Meer dan een uur zijn we daarmee bezig. Die fil-
ters zijn echt niet proper te krijgen. Alleen het
ergste vuil, een niet goed definieerbare smurrie,
raakt verwijderd: prutsen, spoelen, prutsen,
spoelen... We houden ermee op als hier en daar
wat vezels wollig loskomen. Een uur nadat we
met ons kuiswerk gestopt zijn, zijn de filters nog
niet droog. We kunnen dus niet anders dan tot
morgen te wachten. De nacht zal dus nog maar
eens donker zijn.

De zon is al tamelijk lang ondergegaan als we
naar huis gaan. De open lucht voorspelt een
koele nacht en voor morgenochtend mist ge-
volgd door een hete dag en een onweerachtige
avond en nacht.

We drinken een goed glas bier, eten wat,
nemen een douche. Om 22 u. gaan we slapen.
Dat is vroeg maar ja, er is toch niets te zien, 't is
donker, pekdonker.